

קטנים ולזה צעיינן גומות ולא יועיל הצדיקה
וצס"ח דמייירי צסתם כתב דצס"ז נקצלי מנחה
אין לפתוח הקצר אבל צס"ז לקוחות ספיר
יכולין לפתוח הקצר אם יש נקום ספק דהצ"ח
כבר צ' שערות ארוכין אז רצונו שערות וזה נכון.
סיומא דפסקא לפע"ד אם יבורר עפ"י גצ"ע
מהש"צ או נא' נח"ק שנאלו הפאס
שסם נרסם האיש ה' דוד ליצ שווארץ נפ"צ צבל
סינוני כנהוג מולדתו ושנותיו וכדומה והפאס
ה" צצגדי' וכן יבורר ע"י גצ"ע שנאלו הנקצר
צמקום שנפל שדוד ה' דוד ליצ אף שלא יוכלו
לנאמס המוקום ומוס' רק צס"ח זה היינו נגד
השטראליאן לעכ"ד יש נקום להחיר העגונה אם
יכבים כ"ג כ"י ועוד רצ' א' מוצהק. ואם נאלו
הפאס קנוון לו או שלא נאלו הנקצר כלל צמקום
שנפל הרי' דוד ליצ לארץ יש לחפש אחר לודים
אחרים ויש להקל לפתוח הקצר להכירו צע"ע
או עכ"פ להכיר רוצ צצגדי' ע"י טצ"ע — אבל
אם נאלו הפאס צצגדי' שה"י לצוץ והנקצר נאלו
סם צמקום הנסיים אף שאינו מלומלס ומוס' יש
להקל וא"ל לפתוח הקצר צאופן אם יכבים כ"ג
כ"י ועוד רצ' א' מוצהק :

בטרם שלחתי התפיו להגאצד"ק פרעשצורג.
אנור לי הליר מוקום כי הצחור שמוחה
העיד שה"י גוסס וקרוצ למיתה כאשר הוא הלך
מוסם, ואם כן ה"י לך גדול להחיר עפ"י עדות
זה לפי דעה תוס' יצמות ק"כ ד"ה נא' לנימורא
דגוסס מוגיד מעידין עלי' דדוקא גוסס צירי
שמים אין מעידין עלי' והצ"ח הצ"ס להלכה
צס' י"ז ס"ק ל"ד וכיולא לזה כתב צתשו' פנים
מחירות צנפל צמוס שאל"ס ועלה למעלה ושמועו
סנחר צגרונו שקורין גארגלין ולא ה"י יכול לדצר
מכח המוס' שצאו לגרונו והחיר דהוי כמו גוסס
צירי אדם שמועידין עלי' יעו"ס וצפ"ת ס"ק קל"ג
הצ"ח כונה מחזרים שהסכימו לדצרי' א"כ גם
צצידן דידן כן. אונסם נראה כיון דהצחור שמוחה
הכ"ל שמוע העקספלאלאין וראה אחר' את ה' דוד
ליצ שווארץ פלוץ זצ' מוננו דם אף אם אמר שה"י
גוסס יש לחוש לצדדנוי סנדמנה לו כן מוחמת
שמוע העקספלאלאין וגם ראהו פלוץ והוי כמו
נהרג צמלחמנה דלר"ך לומר קצרת"י דאל"כ
חוששין לצדדנוי כי לא נות וסצור שנות כדל"י
צס' י"ז סע"י ל"ג וכיון דלפילו צאונור מות לר"ך
לומר קצרת"י א"כ כשאונור שהוא גוסס לא מנהי
נידי צכה"ג ודלילו אם לא שמוע העקספלאלאין
כיון שראה דם זצ' מוננו ונפל ארץ שידע צצירור
שהוא מועקספלאלאין ג"כ חשיבין לצדדנוי כמ"ס
נוצ"י מה"ק אה"ע ק"י כ"ח ולכאורה לענין גוסס
ליס כלל קום היתר דלענין מיתה מנהי כשיאונור
קצרת"י או הזזה ממוקום למוקום כן דהזוז אוחו
ולא ראה צו סימון חיים לא אמר צדדנוי אבל
כשמועיד שראהו גוסס אף אם יאונור שטלטלו
וכדומה לא יועיל דהא גוסס יש צו רוח חיים
דאין לומר דצמועיד שהוא גוסס ע"י סימני גסיסה
שראה ל"ס צדדנוי דדוקא צנות סייך צדדנוי דל"כ
צמועיד ע"א על א' סנחרג צמלחמנה ויאונור שראהו
פלוץ וגוסס תה"י רסאה להנשא לפי דצרי צ"ס
הכ"ל דגוסס צירי אדם מעידין עלי' וכשמועיד
שראהו מות אקורה להנשא דלמורה צדדנוי וזה
דצר שאי אפשר וע"כ דכשמועיד על גסיסה אונור
צדדנוי והא דגוסס מוגיד מעידין עלי' וכן דצרי

הפ"עו הכ"ל צמוס שאל"ס היינו כססני עדים
העידו כן לנא' דקיי"ל דסכים לא יאונור צדדנוי
אבל צכ"ד שרק עד אחד אונור כן אמרין צדדנוי.
אונסם נראה כיון דעכ"פ עיקר ענין צדדנוי הוא
חסס דצצנן-דהא צסע"י ל"ג איתא דצבל אונר
קצרת"י אם ניסת ל"ת וכיון דלמנה"ת שריא צכ"ד
סוצ יש לסמוך ע"י סימנא אדם מות ונקצר אחר'כ
צמוקס מוקום דהיינו נגד השטראליאן דהוי עכ"פ
סימון צינוני כמ"ס צתשו' לעיל דהרי צציקור דצצנן
מונהי סימון אונעני כמ"ס צנוצ"י מה"ק ק"י כ"ט
וצצנן העוזר והוצאו דצריהם צפ"ת ס"ק ל"ט וסוצ
א"ל כלל לסיומן פאס הנמלא דקגי צזה סימון
מוקום וצפרט דצכ"ד עכ"פ נמלא הפאס קנוון לו
דצזה מני כונה מהאחרונים פליגי על צ"ס וסצרי
דגם זה הוי סימון צאופן שה"י צזה היתר מורווח:
אבל צמכתצ סכ' אל"י הגאצד"ק פרעשצורג כ"י
לא רחיתי זה צדצרי העד כי סם נאונר
רק שמוע סגנוחי גנח ואינו נזכר מענין גוסס
וקימון גסיסה היינו שמועלה ליחה צגרונו מפני
לרות החזה כמ"ס רנ"א צאה"ע ס"י ק"כ סע"י ז'
וה"י מהנכון לשמוע עוד הפעם עדות מהצחור
שמוחה אולי צאונות יפרס דצרי' שראהו גוסס
וגנוחי גנח ה"י כוונתו ענין מחורת גרון ואם
יאונר כן ה"י לך גדול להחיר העגונה הכ"ל :

סי' דהנ"ל. ל'

יברתו עם כל הגצ"ע ותשו' הרומחה אשר
העלה כ"ג כ"י צדצר ענין העגונה הנזכר
לעיל והן כפי הגצ"ע הסנלחים נסתנה הדצר.
א' כי לידוד היתר סכ' סם צדצר הרצייצ-פאס
או גיווערצע סייך כי דצר זה לא יסכח צצגדו כי
נחוץ לו לכל לעד הן כפי הגצ"ע לא ה"י גיווערצע
סיין אלא מוסקטערונגס סייך אשר היום אינו נחוץ
צ' כי נאלו נכתב כי ישראליס מאלו את גוף הפליע
צצאהן שטראליאן והם מאלו גם התעודה הכ"ל וע"י
דנתי ג"כ יסוד היתר מוחמת כי מוקום ה"י סימון
אונעני עכ"פ וגם מוחמת התעודה סנמאלא אללו,
ועתה כפי הגצ"ע נכרים הוצילו את המות הכ"ל
לכפר והם אונור כי מאלוהו צהצאהן שטראליאן
והם אונור סנמאלא אללו המוסקטערונגס סייך,
וצהגצ"ע אינו מצורר אם היו נכרים מוסל"ת או
ה"י ע"י שאלה. אכן גם למעליותא כוסק, א' כי
עפ"י הגצ"ע דעתה נור' ישראל אצרהם הכהן שמוע
נפ"י נכרי מוסל"ת שאיס אחד מפרעשצורג קוחר
חמאה נהרג סם ע"י פעטארדע שפשה שחוק ומות
תיכף צ' כי הקצרן ישראלי' שקצר את האיס
שהוצא לסס ע"י נכרים כאשר הראה לו פאטא-
גראפיע ואמר כי הנקצר ה"י לו לורה זו ממוס
והפאטאגראפיע הוא סל ר' דוד צבל העגונה
וכ"ג האריך צעעמוס נכונים להחיר העגונה
ולאשר כבר כתצתי צזה צתסוצה הקודמות עתה
צצתי רק לצצר צדצר ענין הסינוס :

(א) **והנה** מלך עדות הלי' ישראל אצרהם שמוע
מוכרי מוסל"ת שקוחר מפרעשצורג
קוחר חמאה שחק סם עם פעטארדא ומות רק
הריעותא שלא הזכיר שמו וסם אצ"י והצ"ח כ"ג
מוצ"י מה"ק ק"י כ"ח דמוכיר מאלחמו הוי כמזכיר
שמו ומעילא דהוי הכא שמו וסם עירו דמנהי —
והנה צנוצ"י הכ"ל לא מנלתי זאת אבל כ"כ צס'
ו"ח צסס מהרים צרצ' ועכ"ז יש לדון עדין צזה
צצנ"ס